

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΣ

Οἱ καλλιτέχναι πολλάκις ὑποχρεοῦνται νὰ δαπανοῦν χρήματα καὶ νὰ καταβάλουν μεγάλους κόπους πρὸς ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἔργου των. Φαντασθῆτε πόσον δύσκολον εἶναι νὰ ζωγραφίσῃ κανεὶς ἐν πλοῖον καιόμενον, χωρὶς ποτὲ νὰ ἴδῃ παρόμοιον πρᾶγμα. Τοῦτο συνέβη ποτὲ εἰς ἓνα ζωγράφον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κόμης Ἀλέξιος Ὁρλώφ παρήγγειλε νὰ τοῦ ζωγραφίσῃ τέσσαρας εἰκόνας ναυμαχίας μεταξύ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας. Μὲ τὰς εἰκόνας ταύτας ὁ Ὁρλώφ ᾔθελε νὰ ἀπαθανاتیσῃ τὰς νίκας τῶν πλοίων, τῶν ὁποίων ἦτο διοικητής.

Ἐπειδὴ ὁ καλλιτέχνης οὐδέποτε εἶχεν ἰδεῖ πλοῖον καιόμενον, ἐφοβήθη μήπως δὲν ἐπιτύχῃ. Εἶπε λοιπὸν εἰς τὸν κόμιντα τὴν δυσκολίαν, ἣν συνήντα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Πλὴν ὁ κόμης, χωρὶς νὰ ταραχθῇ, διέταξε νὰ πυρπολήσουν πάραυτα μίαν κανονιοφόρον, ἵνα πάσῃ ἀμέσως ὁ ζωγράφος τὰ σκίτσα του.

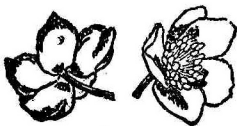
Ἡ Μεσδονιὲ ἦτο ὁ εὐσυνειδητότερος ζωγράφος καὶ οὔτε χρημάτων, οὔτε κόπων ἐφείδετο ὅπως ἐπιτύχῃ τὰς εἰκόνας του, χωρὶς νὰ φανῇ καμμία ἑλλειψὶς εἰς αὐτάς.

Ὅταν ἐζωγράφιζε τὸν «Ναπολέοντα τοῦ 1814» ἐχρειάζετο ἓνα χιονοσκεπὴ δρόμον. Ἐπὶ μεγάλου σανιδίνου ἐπιπέδου ἐχάραξε διὰ πηλοῦ τὴν σκηνήν, τὴν ὁποίαν ἐπεθύμει νὰ ζωγραφίσῃ. Τὰ πατήματα τῶν ἵππων εἶχον ἀποτυπωθεῖ μετὰ προσοχῆς, καὶ ὅλον τὸ μέρος ἐκαλύφθη μὲ ὕλας ὅπως ἀποδοθῇ ἡ ιδέα τῆς χιόνος. Ὁ Βερεστχάζων, ὅταν τὸν ἐπεσκέψθη καὶ εἶδε τὰς προετοιμασίας ἐκείνας, ἐγέλασε καὶ τοῦ εἶπε: «Διὰ τί δὲν πηγαίνετε εἰς τὴν Ρωσσίαν νὰ ζωγραφίσῃτε ἐκ φύσεως; Ἐκεῖ εἶνε χιὼν καὶ πατήματα ἵππων ἀπαράλλακτα ὅπως τὰ ἐσχεδιάσατε ἐδῶ».

Ὁ αὐτὸς Μεσδονιὲ, θέλων ποτὲ νὰ ζωγραφίσῃ μίαν μάχην, ἐνοικίασε διαφόρους ἀγροῦς καὶ ἐσχημάτισεν ὁλόκληρον ἵππικὸν ὄμα, τὸ ὁποῖον διέτρεξε τούτους, ἵνα ἴδῃ ἀκριβῶς πῶς τὰ σιτηρὰ ἐπιπτον ὑπὸ τοῖς πόδας τῶν ἵππων.

Τὸ πρότυπον διὰ τὸν καλλιτέχνην εἶνε ὁ, τι ἢ πνοὴ εἰς τὸν ἀνθρώπον. Τὰ χρήματα, ὅτι ἢ τροφή, ὁ χρόνος, ὅτι ὁ θάνατος.

ΔΙΚ.

ΑΠΟ ΤΑ "POSTUMA."

«O fiorellin di siepe all'ombra nato»
«L. Stecchetti»

Λουλούδι τῆς φράχτης, στὸν ἥλιο γεννημένο,
χωρὶς δροσιά, λουλούδι ἀγνώριστο, φτωχό,
καὶ σὺ σὰν τὴν ἀγάπην μου εἶσαι δυστυχισμένο,
καὶ σὺ, σὰν τὴν ἀγάπην μου, ἀγνώριστο, κρυφό.

Χωρὶς νὰ ἴδῃς τὸν ἥλιο θὰ μαραθῇς κλεισμένο
μέσα σ' αὐτὰ τ' ἀγκάθια, λουλούδι μου φτωχό,

καθώς, χωρὶς ἐλπίδα, ὥσάν κ' ἐσὲ πεθαίνει
ἀγνώριστη ἡ ἀγάπη μου—ἀγάπη μου καὶμένη!

Μετέφρασε ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΒΑΝΕΛΛΗΣ

★ ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ★

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Μὴ προσμένῃς πλέον τραγοῦδια
Γιὰ τὰ μαυρὰ σου μαλλιά,
'Απ' τὴν φλόγα μου τὴν πρώτην
Δὲν μ' ἀπόμεινε σταλιά!

Κάποια μάγια μοῦχουν πάρει
Τοῦ καῦμοῦ τὴ θεία πνοή,
Κι' εἶμαι ἀπ' ὅλα ξένος τώρα
Κι' εἶμαι χῶρια ἀπ' τὴ ζωή.

Καὶ θωρῶ μὲ δίχως πόνο
Καὶ θωρῶ χωρὶς μιλιὰ
Τὰ δεντρόφυλλα νὰ πέφτουν
Καὶ νὰ φεύγουν τὰ πουλιά...

ΘΡΑΣ. ΖΩΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΡΑΔΥΝΗ ΩΡΑ

(Lenaus)

Ὁ δάσος κρύβει σιγαλὰ καὶ τὰ μικρὰ πουλάκια
Γερὸ κλαδὶ γυρεύουνε τὴ νύχτα νὰ περάσουν
Κ' αὐριο νὰ πετάξουνε, γοργόφτερα νὰ φτάσουν
Σὲ μέρη ξένα, μακρινά, μὲ νέα τραγουδάκια.

Τὸ λειβαδάκι εἶνε βουβό· τὰ ζωντανὰ χορτὰτα
Περὶ ἄλλο τὰ κουδούνια τους καὶ περὶ σιγὰ χτυποῦνε
Καὶ τὸ φαγὶ κνιττάζουνε καὶ τὸ περιφρονοῦνε
Καὶ τὰ βλαστάρια ποῦ καὶ ποῦ μασσοῦνε τὰ δροσὰτα.

Ὁ κακομοῖρος ὁ βοσκὸς τὰ μάτια του καρφώνει
Στοῦ ἥλιου τὸ βασιλεῖμα· μὲ σκέψι βλέπει πέρα,
'Αφίνει κάτω τὸ ραβδί καὶ τὴ γλυκερὰ φλογέρα
Καὶ σὲ μὲν δέσῃ κρυφὴ τὰ χέρια του σταυρώνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ